R. 1925.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA. № 21. 1 listopada 1925.

TREŚĆ:

OKÓLNIKI: Str.

PISMA OKÓLNE:

OKÓLNIK № 1097/II. O./25

w sprawie

składania deklaracyj przewidzianych art. 84 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r.

Do wszystkich władz zarządu i wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Podaję do wiadomości i stosowania następujący okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 29 sierpnia 1925 r. № 8399/D. B./Em.:

„Ministerstwo Skarbu, powołując się na art. 109 i 84 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 6 poz. 46 z 1924 r.), znowelizowany punktem „k” art. 1 ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 18 poz. 178), na § 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 32 poz. 320) i na ostatni ustęp okólnego pisma z dnia 4 września 1924 r. L. 4278/DB/M, uprasza w celu jednolitego traktowania przez wszystkie władze sprawy żądania od funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych deklaracyj w myśl wyżej wymienionych postanowień o wydanie stosownych wskazówek, ażeby deklaracje te były złożone przez wszystkich funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych b. państw zaborczych, nie wyłączając nauczycieli szkół powszechnych, lub wydziałowych, w b. Galicji oraz funkcjonarjuszów b. Galicyjskiego Wydziału Krajowego, pozostających w służbie czynnej polskiej.

Podpisy na powyższych deklaracjach danych funkcjonarjuszów, lub zawodowych wojskowych winny być zalegalizowane przez odnośne władze (bezpośredniego przełożonego lub jego zastępcę względnie przez notarjusza, lub w niektórych wyjątkowych razach przez władzę administracyjną I instancji, a w braku tychże w danej miejscowości przez wójta gminy) przy wyciśnięciu pieczęci urzędowej.

Deklaracje należy włączyć do odnośnych aktów osobowych.

Przypadające do zwrotu składki emerytalne, podjęte z kas b. państw zaborczych, lub kas emerytalnych lub innych kas zaopatrzenia w b. państwach zaborczych, przerachowane według wskazówek wymienionych w § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 77) po wpłaceniu ich przez osoby wyszczególnione w art. 84 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. powołanej na początku niniejszego, należy księgować na Dział 4 budżetu Ministerstwa Skarbu § 10a „Zwrot składek emerytalnych funkcjonarjuszów państwowych cywilnych” wzgl. § 11a „Zwrot składek emerytalnych wojskowych”.

Uprawnieni do zwrotu składek mają przedstawić deklarację według wzoru № 1 (załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. Dz. U. R. P. № 32 poz. 320), w której po wskazaniu sumy pobranych wkładek, należy wyszczególnić datę pobrania w razie zaś niemożności ustalenia daty wskazać terminy, wymienione w punkcie „a”, względnie „b” § 1 wyżej przytoczonego rozporządzenia z dnia 24 stycznia 1925 r.

Zwrot podniesionych składek w myśl § 2 tegoż rozporządzenia winien nastąpić w zasadzie jednorazowo i tylko w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu może zezwolić na spłatę przypadającej do zwrotu kwoty w ratach miesięcznych i określić wysokość i ilość poszczególnych rat, jednakowoż spłata nie może być rozłożona na więcej, niż na 60 rat miesięcznych.

Doliczenie do wysługi emerytalnej czasu służby, za który były podjęte w swoim czasie składki w razie zwracania ich w ratach miesięcznych, może nastąpić dopiero po uiszczeniu ostatniej raty podjętych wkładek i wtedy dopiero władza służbowa — po zanotowaniu w wykazie stanu służby — zawiadamia odnośnego funkcjonarjusza względnie zawodowego wojskowego o czasokresie zaliczonym mu do wysługi emerytalnej na skutek złożonej deklaracji i zwrotu wkładek.

Odmowa złożenia deklaracji nie jest naruszeniem obowiązków służbowych, któreby mogło spowodować odpowiedzialność służbową, lecz miałaby jedynie

ten skutek, iż lata służby zaborczej nie byłyby brane w rachubę przy wymiarze uposażenia emerytalnego, czyli że dany funkcjonarjusz, był traktowany pod względem praw emerytalnych jako pozostający jedynie na służbie polskiej".

Warszawa, dnia 13 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1098/II. O./25

w sprawie

doliczenia pracy zawodowej do wysługi emerytalnej.

Do wszystkich władz zarządu i wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Podaję do wiadomości i stosowania następujący okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 25 sierpnia 1925 r. № 1627/D. B-Em/25:

„Według § 7 rozporządzenia wykonawczego do ustawy emerytalnej (z dnia 26 marca 1924 r. Dz. U. R. P. № 32 poz. 320) winny władze, zarządzające przeniesienie w stan spoczynku funkcjonarjuszów państwowych, dołożyć wszelkich starań, aby wymiar emerytury nastąpił z całym pośpiechem, by w wypłacie uposażenia nie nastąpiła żadna zwłoka.

Z akt, przesłanych do Ministerstwa Skarbu, wynika, iż w bardzo wielu wypadkach funkcjonarjusze państwowi, przeniesieni w stan spoczynku, względnie wdowy i sieroty, pozostałe po funkcjonarjuszach państwowych, zmarłych w czynnej służbie, nie otrzymują należnych zaopatrzeń emerytalnych często przez szereg tygodni a nawet miesięcy. Stan taki jest zdaniem Ministerstwa Skarbu niewłaściwy i słusznie wywołuje niezadowolenie u osób interesowanych, jako też powoduje liczne interwencje członków Ciał Ustawodawczych a nawet znajduje wyraz w prasie.

Przy rozpatrywaniu przyczyn opóźnienia wymiaru zaopatrzeń emerytalnych przyszło Ministerstwo Skarbu do przekonania, iż opóźnienie to powoduje w przeważnej części konieczność ustalenia zaliczalnej w myśl art. 97 ustawy emerytalnej pracy zawodowej lub wyjaśnienia, czy pewne okresy służby są w myśl przepisów zaliczalne do wysługi emerytalnej. Ponieważ praca ta wymaga z natury rzeczy dłuższego czasu, przeto Ministerstwo Skarbu, chcąc umożliwić osobom interesowanym możność pobierania bodaj pewnej części zaopatrzenia emerytalnego, uprasza, aby władze upoważnione do wymiaru zaopatrzeń emerytalnych wymierzały je w takim czasie, aby w wypłacie uposażenia rzeczywiście nie zachodziły przerwy.

W tym celu należy wymierzyć w porozumieniu z odnośnemi władzami skarbowemi zaopatrzenia na razie za czas bezspornie zaliczalny do wysługi emerytalnej a w sprawie zaliczenia do tejże wysługi czasu pracy zawodowej, czy też innych spornych okresów służby, poczynić z całym pośpiechem potrzebne kroki celem ewentualnego sprostowania dokonanego poprzednio wymiaru zaopatrzenia.

Przy tej sposobności pozwala sobie Ministerstwo Skarbu zwrócić uwagę, iż akty wymiarowe winny być należycie przygotowane i potrzebne dokumenty wraz z wykazem stanu służby dołączone, a o ile chodzi o zaliczenie pracy zawodowej, również protokół Komisji Weryfikacyjnej i ocena kwalifikacyjna".

Warszawa, dnia 13 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1100/II. O./25

w sprawie

zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich za dzieci funkcjonarjuszów państwowych, wojskowych, sędziów i prokuratorów.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Prezydjum Rady Ministrów pismem z dnia 2 października 1925 r. № 16493 nadesłało następujący okólnik Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu:

„Do wszystkich Ministerstw w Warszawie. W ślad okólnika z dnia 4 września 1925 r. № 14604 w sprawie zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich za dzieci funkcjonarjuszów państwowych, wojskowych, sędziów i prokuratorów oznajmia się, iż na okres roku szkolnego 1925/26 zwalnia się od obowiązku przedstawienia zaświadczenia, przewidzianego w p. 11 wyżej wymienionego okólnika, że dziecko nie zostało przyjęte do państwowej szkoły średniej z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie".

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 14 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1101/II. O./25

w sprawie

świadectw z ukończenia 6-cio klasowych pensyj żeńskich przed rokiem 1905 na terenie b. Królestwa Kongresowego.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów oraz Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Prezydjum Rady Ministrów pismem z dnia 25 września r. b. № 10205 nadesłało następujący okólnik:

„Do wszystkich Ministerstw w Warszawie.

Na posiedzeniu Rady w dniu 9 września 1925 r. zapadła następująca uchwała:

Świadectwo z ukończenia całkowitego kursu nauk w 6-klasowym zakładzie naukowym żeńskim (t. zw. pensji) na terenie b. Królestwa Kongresowego przed rokiem 1905 uznaje się za wystarczające do osiągnięcia stanowiska II-ej kategorji w państwowej służbie cywilnej (art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. Dz. U. R. P. № 21 poz. 164)".

Podaję powyższe do wiadomości i stosowania.

Warszawa, dnia 14 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1102/II. G. S./25

w sprawie
ewidencji mebli zbędnych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 września 1925 r. № 10562 proszę o ograniczenie posiadanych mebli biurowych tylko do istotnej potrzeby i o wykazanie pozostałych mebli jako zbędnych.

W powyższym celu zarządzam co następuje:

1) Niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego okólnika władze asygnujące nadeślą Ministerstwu Sprawiedliwości wykaz posiadanych zbędnych mebli biurowych, nadających się do użytku urzędowego, z wykazaniem ich wartości sprzedażnej i urzędu, w którym meble te się znajdują.

2) Dalsze sprawozdania tego rodzaju nadsyłać należy 1 grudnia, 1 marca, 1 czerwca i 1 września każdego roku aż do odwołania.

3) Wykazane meble zbędne pozostawać będą w wyłącznej dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości i będą przydzielane innym sądom, więzieniom i urzędom na uzupełnienie zgłoszonych braków.

4) Meble, jakieby pozostały po zaspokojeniu odnośnych zapotrzebowań władz i urzędów Ministerstwa Sprawiedliwości, będą postawione do dyspozycji centralnej ewidencji Ministerstwa Skarbu.

5) W związku z powyższemi postanowieniami zbędne a nadające się jeszcze do użytku urzędowego meble nie mogą być sprzedawane odbiorcom prywatnym bez zezwolenia Ministerstwa Sprawiedliwości, z drugiej zaś strony po zużyciu kredytów, dotychczas już w roku bieżącym udzielonych celem uzupełnienia inwentarza biurowego, zakupywanie mebli nadal wymagać będzie każdorazowego upoważnienia Ministerstwa Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 14 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1103/II. G. S./25

w sprawie

zakupów zagranicznych.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Według pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 19 września 1925 r. L. 1901/DB/3 wszelkie państwowe zakupy zagraniczne mogą być dokonywane tylko za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu a nadto odnośne zamówienia powinny być przed zawarciem umowy zatwierdzone przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu. O ile dostawa zagraniczna dla instytucyj rządowych nie była wykonana w trybie powyższym, Ministerstwo Skarbu nie będzie udzielało pozwolenia na wywóz walut względnie złotych polskich na pokrycie odnośnego rachunku.

Przez zakupy zagraniczne, wymagające uprzedniego uzgodnienia, rozumieć należy w szczególności zakupy, względnie umowy, ustalające płatność należności w walucie obcej bądź bezpośrednio, bądź pośrednio przez zezwolenie prawa wywozu złotych, lub nabycie za nie waluty obcej w kraju, jako też umowy, które ustalają wprawdzie należność w walucie obcej, lecz zezwalają na jej płatność w walucie polskiej, jak wreszcie wszelkie umowy, dotyczące towarów pochodzenia zagranicznego jeszcze przez dostawcę miejscowego nieopłaconych, bez względu na walutę, w której płatność umowy ustalono.

W razie zgłoszenia ofert zagranicznych i krajowych na dostawy wyrobów przemysłowych, przy równorzędnej wartości proponowanych artykułów, należy oddawać pierwszeństwo firmom krajowym, jeżeli cena krajowa jest nie wyższa niż o 10% od ceny towaru zagranicznego wraz z cłem, przewidzianem dla tego towaru w taryfie celnej; przyczem jako cenę towaru zagranicznego należy uważać nie cenę oferowaną lecz taką cenę, jaka jest ustalona dla tego towaru na właściwym rynku zagranicznym, to jest w kraju, gdzie artykuł ten jest wytwarzany. Gdyby zaś dostawa towaru była związana z koniecznością uruchomienia w kraju nowej gałęzi przemysłu, powyżej wyznaczona granica może być przekroczona za każdorazową zgodą Komitetu Ekonomicznego Ministrów.

Zawiadamiając o tem, proszę, aby wszelkie ewentualne wnioski władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa o zezwolenie na zakupy zagraniczne były przedstawiane Ministerstwu Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 18 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1104/II. O./25

w sprawie

informacyj o przebiegu służby b. urzędników rosyjskich.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów, oraz Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Podaję do wiadomości następujący okólnik № 106 Prezesa Rady Ministrów, nadesłany przy piśmie z dnia 5 października 1925 r. № 15915:

„Poselstwo Rzeczypospolitej Polskiej w Moskwie komunikuje, że rosyjskie władze sowieckie zgodziły się ostatnio na wydawanie informacyj o przebiegu służby b. urzędników rosyjskich.

Informacje te będą wydawane na żądanie Konsulatów R. P. w Rosji, i mają stanowić krótki wyciąg z wykazów stanu służby („posłużnych spiskow”), dotyczący ściśle przebiegu służby z pominięciem danych o pochodzeniu, rangach, orderach i t. p.

Koszt wydobycia tego rodzaju dokumentów, prócz opłat stemplowych i konsularnych, wynosi 5 rb. zł.; jest to opłata pobierana przez władze sowieckie za wydanie wszelkiego rodzaju dokumentów, która winna być wpłacana gotówką, zgóry, do Kasy Konsularnej Ministerstwa Spraw Zagranicznych”.

Warszawa, dnia 20 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1105/II. G. S./25

w sprawie

uposażenia na miesiąc listopad 1925 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 20 października 1925 r. L. 4034/DB/1 oznajmiam co następuje:

I. Postanowienia okólnika z dnia 22 czerwca 1925 r. № 1072/II. G. S./25, dotyczące redukcji dodatków regulacyjnego i ekonomicznego mają zastosowanie i w listopadzie 1925 r.

II. Uposażenia względnie wynagrodzenia umowne za miesiąc listopad 1925 r. należy obliczyć przy zastosowaniu mnożnej w kwocie czterdzieści cztery grosze.

W wypadkach, w których przy wypłacie uposażenia względnie wynagrodzenia umownego nie ma mnożna zastosowania oraz w wypadkach, w których uposażenia względnie wynagrodzenia umowne (kontraktowe) są wyrażone w pewnej ilości punktów uposażeniowych bez względu na ustawowe grupy uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (a więc bez dodatku regulacyjnego), należy wypłacić tytułem uposażenia względnie wynagrodzenia umownego za miesiąc listopad 1925 r. uposażenie względnie wynagrodzenie umowne, ustalone na miesiąc październik 1925 r. (okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 23 września 1925 r. № 1093/II. G. S./25), zwiększone o 2,3% (dwa całe trzy dziesiąte procentu).

III. Dodatek na mieszkanie należy wypłacić za miesiąc listopad 1925 r. w wysokości ustalonej w tabeli dołączonej do okólnika z dnia 23 września 1925 r. № 1093/II. G. S./25 na zasadach, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 673), objaśnionych okólnikiem z dnia 9 sierpnia 1924 r. № 911/II. G. S./24.

IV. Wydatek, związany z wypłatą, zarządzoną na mocy niniejszego okólnika, należy zarachować na paragrafy, obejmujące odnośne kredyty uposażeniowe.

V. Pobór państwowego podatku dochodowego winien być dokonany w dotychczasowym trybie według skali, podanej w art. 20 ustawy z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 36/25 poz. 242).

Warszawa, dnia 23 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1106/II. St./25

w sprawie

należytego nadsyłania wyciągów z wyroków skazujących.

Do władz wymiaru sprawiedliwości I instancji na obszarze Rzeczypospolitej.

W jednym z sądów pokoju w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie podczas sprawdzania spraw odsyłanych do archiwum ustalono brak odpowiednich adnotacji o wysłaniu wyciągów z wyroków skazujących wydanych w 1920—1922 roku, wobec czego sąd niezwłocznie nadesłał brakujące w rejestrze karnym wyciągi.

Ponieważ opóźnienie niejednokrotnie całoroczne lub dłuższe nadsyłania wyciągu powoduje brak danych o uprzednich ukaraniach w rejestrze karnym, przeto zarządzam, aby władze sądowe i prokuratorskie stosownie do punktów 5, 9b, 12, 15, 18b, 20 i 23 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 stycznia 1923 r. w sprawie statystyki przestępczości i rejestracji osób skazanych (Dz. Urzędowy № 3 — 1923 r.) nadsyłały wyciągi z wyroków skazujących równocześnie ze skierowaniem wyroku do wykonania, tudzież ściśle wykonywały przepisy okólnika z dnia 21 września 1923 r. № 756/III. S./23 r. o perjodycznych przeglądach spraw karnych w sądach I instancji i urzędach prokuratorskich (Dz. Urzędowy № 19 — 1923 roku).

Warszawa, dnia 24 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 933/III. K. P./25

w sprawie

odnotowywania na kartach zwolnienia więźniów wysokości otrzymywanych kwot pieniężnych.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz Panów Naczelników więzień w apelacji warszawskiej, lubelskiej i wileńskiej.

Patronaty nad więźniami i uwolnionymi z więzień nader często napotykają w swej działalności na pewne trudności, które wynikają z tego, że niewiadomo, czy i jakie środki materjalne posiadają te osoby, w chwili zwolnienia z więzienia.

Szereg osób zwolnionych z więzienia, mimo podjęcia pewnych kwot, a nawet otrzymania od władz więziennych zasiłku na koszta podróży—zwraca się o pomoc do „Patronatu” przez co uszczupla ograniczone środki, niezbędne dla najbardziej godnych i potrzebujących pomocy.

Pragnąc dopomóc „Patronatom”, zarządzam, co następuje: naczelnicy więzień obowiązani są wskazać na karcie zwolnienia każdego więźnia, jaką kwotę pieniężną wypłacono mu z depozytu więziennego, tytułem wynagrodzenia za pracę i jako zasiłek na koszta podróży w dniu zwolnienia z więzienia.

Wskazana kwota ma obejmować ogólną sumę, otrzymaną przez więźnia, niezależnie od tego, czy była złożona przez niego do depozytu, czy też utworzyła się z wynagrodzenia za pracę lub pochodziła z innego źródła.

Warszawa, dnia 10 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

PISMO OKÓLNE № 934/II. G. S./25

w sprawie

niewłaściwego stosowania § 34 przepisów rachunkowo-kasowych do wypłat pośmiertnego.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Niektóre władze asygnujące niewłaściwie wystawiają asygnacje na wypłatę pośmiertnego (dział 4 § 13 budżetu Ministerstwa Skarbu) w myśl § 34 przepisów rachunkowo-kasowych z poleceniem dokonania wypłaty przez inne kasy skarbowe.

Ze względu, iż kredyt na powyższy cel jest skoncentrowany na rachunku Centralnej Księgowości i do wypłat tych nie ma zastosowania § 34 przepisów rachunkowo-kasowych, gdyż kasa skarbowa może upoważnić inną kasę do wypłaty tylko wówczas, gdy ma u siebie otwarty kredyt, proszę aby przy wystawianiu asygnacyj na pośmiertne władze asygnujące ściśle stosowały się do okólników Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 11 czerwca 1924 r. № 890/II. O./24 i 5 listopada 1924 r. № 951/II. G. S./24.

Warszawa, dnia 12 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 935/III. K. P./25

w sprawie

statystyki szkolnej w więzieniach.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz Panów Naczelników więzień w apelacjach: Warszawskiej, Lubelskiej i Wileńskiej.

Jednym z poważnych środków poprawy więźniów, mającym znaczenie w dziedzinie ogólnych zasad polityki kryminalnej, jest wszechstronnie rozumiana i gruntownie prowadzona nauka więźniów. Polega ona, w zakresie objętym rozporządzeniem z dnia 20 maja 1924 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 11 z dnia 1 czerwca 1924 r. poz. 17), na nauczaniu w szkołach więziennych i na uzupełnieniu oraz rozszerzaniu zakresu nabytych w szkole więziennej wiadomości przez właściwą lekturę, której dostarczają bibljoteki więzienne.

Podkreślając owo doniosłe znaczenie nauki, jako środka polityki penitencjarnej, uważam za niezbędne do dalszej pracy w tej dziedzinie i dla ustalenia odpowiednich kredytów, aby naczelnicy więzień, w których prowadzona jest nauka w szkołach więziennych lub też tylko znajdują się bibljoteki więzienne, przedstawiali 2 razy do roku t. j. z datą 1 stycznia i 1 lipca odpowiednie wykazy statystyczne, według załączonego wzoru.

Wykazy mają być sporządzane we wskazanej wyżej dacie i przedkładane w drodze służbowej w ciągu 15 dni.

Niezależnie od powyższego, zarządzam sporządzenie w roku bieżącym analogicznego wykazu według zasad niniejszego rozporządzenia, zgodnie z załączonym wzorem, według daty 1 października 1925 r. Powyższy wykaz ma być przedstawiony w ciągu 2 tygodni od ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Warszawa, dnia 12 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

Więzienie w ....

Zał. do pisma okólnego № 935/III. KP/25.
Wzór № 1.

SPRAWOZDANIE STATYSTYCZNE.

miesiąc .... 192...... r.

A. Szkoła.

Płeć	Ogólne zaludnienie więźniów	Z ogólnej liczby więźniów przypada na: więźniów karnych	więźniów śledczych	Ogólna liczba uczęszczających do szkoły	Z ogólnej liczby uczęszczających do szkoły przypada na: karnych	śledczych	Z liczby więźniów uczęszczających do szkoły przypada na wiek: do lat 20	od lat 20 do 40	ponad lat 40	Liczba analfabetów (oddział I w/g rozp. Min. Spraw. z 20.V. 24 r.)	Liczba półanalfabetów (oddział II w/g rozp. Min. Spraw. z 20.V. 24 r.)	Liczba umiejących czytać i pisać (oddział III w/g rozp. Min. Spraw. z 20.V. 24 r.)	Ilość sal przeznaczonych wyłącznie na szkołę	Personel nauczycielski, Ilość etatów, Etatowi § 1 poz. 1: Ilość	Grupa uposażenia	Kontrakt. § 1 poz. 1: Ilość	Grupa uposażenia	Będący na etacie innego resortu	Uwagi
Mężczyzn																			
Kobiet																			
Razem																			

Naczelnik więzienia:

Wzór № 2.

B. Bibljoteka.

Ogólna ilość tomów w językach					Z ogólnej ilości tomów przypada na dzieła treści				Uwagi
Polskim	Niemieckim	Rosyjskim	Ruskim	Razem	Beletrystyczne	Naukowej: Podręczniki szkolne	Naukowej: Innych	Religijnej	

Naczelnik więzienia:

PISMO OKÓLNE № 936/II. G. S./25

w sprawie

postępowania przy pojawianiu się w obiegu fałszywych biletów bankowych lub monet.

Do Panów Prezesów i Kierowników Sądów.

Przy odczytywaniu dochodzeń policyjnych w sprawie pojawiania się w obiegu fałszywych znaków obiegowych niejednokrotnie stwierdzono, że urzędnicy, którym powierzony został pobór pieniędzy, nie zawiadamiają natychmiast właściwych władz o ujawnieniu fałszywych biletów bankowych i monet, utrudniając przez to wykrycie fałszerzy.

Wobec tego proszę Panów Prezesów i Kierowników sądów o wydanie zarządzenia zarówno specjalnym kasom poborowym przy sądach, jak i specjalnym poborcom sądowym oraz urzędnikom, prowadzącym księgi pieniężne, o sporządzaniu protokółów w przypadkach, gdy zachodzi podejrzenie podrobienia banknotu lub monety, oraz o niezwłocznem zawiadamianiu bezpośrednio przełożonej władzy przy dołączeniu protokółu i odnośnego dowodu, celem nadania sprawie właściwego biegu.

Warszawa, dnia 13 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 940/III. P. W./25

w sprawie

regulowania należności za wykonane zamówienia w więziennych warsztatach Działów Pracy przez urzędników Departamentu Karnego i pracowników więziennych.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Sprawiedliwości, że niektórzy pracownicy więzienni z tytułu swych stanowisk, korzystając z ulg kredytowych, zadłużają się w Działach Pracy za wykonane dla nich zamówienia ponad swe środki materjalne.

Wynikiem podobnego lekkomyślnego postępowania jest z jednej strony postawienie się przez tych pracowników w trudną sytuację materjalną, zniewalającą często do nadużyć, z drugiej strony — narażenie Skarbu Państwa na straty.

Celem uniknięcia na przyszłość podobnych wypadków Ministerstwo Sprawiedliwości pod bezpośrednią odpowiedzialnością Panów Przełożonych i Naczelników więzień niniejszem poleca:

Urzędnicy Departamentu Karnego i pracownicy więzienni mogą się zadłużyć w Działach Pracy za wykonane dla nich zamówienia w więziennych warsztatach na sumę, nie przewyższającą połowy wysokości ich miesięcznej pensji. Ministerstwo Sprawiedliwości, celem dopomożenia wyżej wymienionym kategorjom pracowników w uregulowaniu ich należności, zezwala zarządom więzień rozkładać na życzenie pracowników sumę należności do czterech miesięcznych rat, jednakże należność rozłożona nie może w żadnym wypadku przewyższać połowy uposażenia miesięcznego pracownika. Przy przyjęciu wykonanego zamówienia pracownik powinien w Dziale Pracy złożyć następującą pisemną deklarację:

„Ja niżej podpisany jestem winien Działowi Pracy więzienia w .... sumę zł. .... gr. ...... przyczem suma ta ma być spłacona w 2, 3 lub 4 równych ratach miesięcznych przez potrącenie z mojego uposażenia miesięcznego odpowiednich kwot, poczynając od dn.

(Podpis, data i miejscowość)”.

Pracownikom więziennym należne od nich raty potrąca przy wypłacie pensji zarząd więzienia.

Celem odebrania należnych rat od urzędników Departamentu Karnego, naczelnicy więzień zawiadamiają o tych należnościach Departament Karny Ministerstwa Sprawiedliwości, który przeprowadza odpowiednie potrącenia. Sumy uzyskane z tych potrąceń będą doręczone zainteresowanemu Działowi Pracy.

Jednocześnie Ministerstwo Sprawiedliwości przypomina, że urzędnicy Departamentu Karnego i pracownicy więzienni mają prawo do ulgowych taryf zgodnie z okólnikiem № 439/III. P. W./21 z dnia 24 września 1921 r. (Dzien. Urzęd. Ministerstwa Sprawiedliwości z 1923 r. № 16 str. 420) przy zamówieniach w następujących więziennych warsztatach: krawieckim, szewckim, oraz pralni. W innych warsztatach powyżsi pracownicy opłacają normalne ceny, obowiązujące prywatnych odbiorców.

Pozatem pracownicy więzienni mają prawo korzystać z ulgowych taryf, oraz ze spłaty długu ratami w Działach Pracy tylko tych więzień, w których pracują.

Odstępstwa od powyższych zasad są dozwolone na podstawie zezwolenia udzielanego każdorazowo przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 16 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

PISMO OKÓLNE № 941/II. O./25

w sprawie

dodatku na mieszkanie dla aplikantów sądowych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości.

W związku z okólnikiem № 1072/II. G. S./25 (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 13/1925 r.) po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu oznajmiam, że w myśl § 3 ustępu 1, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 673) praktykantom i aplikantom sądowym należy wypłacać dodatek na mieszkanie w wysokości odpowiadającej ich grupie uposażenia, począwszy od dnia 1 lipca 1925 r.

Warszawa, dnia 20 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 942/III. P. W./25

w sprawie

wstrzymania wynajmu więźniów do robót nazewnątrz więzienia instytucjom i osobom prywatnym.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Ze względu na przeciągający się kryzys gospodarczy w kraju oraz związane z tym kryzysem bezrobocie, Ministerstwo Sprawiedliwości — celem niestwarzania niezdrowej konkurencji na wolnym rynku pracy—poleca przestrzegać ściśle zarządzenie, zawarte w piśmie okólnem № 509/IV. P. W./23 z dnia 24 kwietnia 1923 r. L. IV. P. W. 6993/127, o wstrzymaniu aż do specjalnego odwołania wynajmu więźniów do robót nazewnątrz więzienia instytucjom i osobom prywatnym.

Warszawa, dnia 21 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 945/III. P. W./25

w sprawie

zmiany cennika środków leczniczych, dostarczanych do więzień z Centralnej Apteki Więzień.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Ministerstwo Sprawiedliwości podaje przy niniejszem do wiadomości nowy cennik lekarstw, jakie mają być stosowane w więzieniach, mający moc obowiązującą do dnia 1 grudnia b. r.

Warszawa, dnia 26 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

CENNIK

lekarstw, jakie mają być stosowane w więzieniach, mający moc obowiązującą do dnia 1 grudnia r. b.

		Zł.
Acetum pyrolignosum crudum	Kg.	0.40
Acidum acetylo salicyli	„	13.50
„ boricum	„	3.00
„ carbolicum crudum 100% . . .	„	0.50
„ „ purum	„	3.00
„ citricum.	„	8.00
„ hydrochloricum dil	„	1.40
„ salicylicum	„	11.50
„ tannicum	„	18.00
Adalinum	D.	3.85
Aether aethylic	K.	4.20
„ pro narcosi	„	9.90
Alumen pulverat	„	0.60
Ammon caustic sol	„	0.70
„ bromat	„	7.70
„ chlorat	„	3.90
„ sulfoichtyolicum	„	8.25
Amylun oryzae	„	2.20
Amidopirin	„	51.00
Antifebrin	„	9.50
Antipirin	„	33.00
Aq. amygdal amar.	„	6.05
„ destillat	„	0.15
Argentum nitricum	H.	16.50
„ proteinicum.	„	5.50
Atropin sulfuric	D.	11.00
Balsamum capaivae wer	Kg.	9.00
„ Peruvian wer	„	33.00
Batyst Bilrota	1 mtr.	3.30
Benzinum	Kg.	1.60
Bismuthum subgallic.	„	48.50
„ subnitric	„	50.50
„ tribromphenil (xeroform) . .	H.	6.60
Borax pulv.	Kg.	1.75
Butyrum cacao	„	6.75
Calcium carbonicum	„	0.85
„ chloratum	„	4.00
„ lacitum	„	7.70
Camphora monobrom	H.	3.50
„ trita	Kg.	17.00
Charta cerata	1 libr.	3.30
Chinin muriatic	H.	23.00
Chinosol	„	15.50
Chlorat hydrat	Kg.	14.50
Creolin	„	1.00
Cuprum sulfuric	„	1.50
Chloroform purum	„	11.50
„ pro narcosi	H.	4.00

		Zł.
Cocainum hydrochloric	D.	19.00
Codein phosphor.	„	13.50
Coffein natro-benz	H.	4.75
Elixir pectoral R. D.	Kg.	6.60
Emplastr adhesiv extens	mtr.	1.80
„ cantharid	Kg.	17.50
„ hydrarg. extens.	mtr.	3.00
„ plumbi comp.	Kg.	12.60
„ saponato salicyl.	mtr.	3.25
Eserinum salicylic.	„	5.00
Extr. Belladonnae	H.	7.50
„ Colae fl..	Kg.	16.50
„ Condurango fl.	„	21.00
„ Filiers mar. aeter.	H.	4 .50
„ Hydrast Canad fl.	„	16.70
„ Opii	D.	7.50
„ Secalis cornuti fl.	Kg.	22.00
„ „ „ spiss.	H.	12.60
„ strychni	Kg.	40.00
„ Viburni prunif.	„	23.00
Ferrum hydrogen reduct.	„	11.00
„ sulfuric. pulv. pur.	„	2.40
Flores chamomillae vulg.	„	3.00
„ Tiliae	„	2.50
Fol. Digitalis	„	2.50
„ Sennae	„	3.00
„ Uvae Ursi.	„	0.90
Gaza „prima”	mtr.	0.80
„ sterylizowana	„	1.20
„ jodoformowa	„	1.45
„ xeroformowa	„	1.30
Glycerinum	Kg.	4.50
Guajacol absolut.	H.	3.10
„ carbonic.	„	3.25
Gummi arabic pulv.	Kg.	7.00
Guttae Inozemcoff	„	20.00
Herba adonis vernalis	„	2.60
„ Chenopodii	„	4.00
„ Herniariae	„	2.10
Hexamethylentetramin	„	14.00
Hydrarg. amidato-bichlor	„	24.00
„ bichlorat corros.	H.	1.95
„ chlorat mit.	Kg.	25.00
„ Jodat virid.	„	77.00
„ oxydat fl. v. h. p..	„	30.00
„ salicylicum	„	33.00
Hydrogen hyperoxydat.	„	1.10
Infusum Ipecacuanhae	H.	8.90
„ Senegae	„	3.30
Injectio Coff. natr. benz.	1 p.	2.05
„ Morphi mur.	„	2.30
„ Natr. kokodyl.	„	2.00
„ Ol. Camphor.	„	2.15

		Zł.
Injectio Pantopon	1 p.	2.65
Jodoformium	H.	13.50
Jodum purum	„	9.45
Kali acetici sol.	Kg.	7.90
„ bromati	„	6.50
„ chlorici	„	2.30
„ hypermanganici	„	4.65
„ jodati	„	86.00
„ sulfoguajacolici	„	19.50
Kreosot e fagi	„	21.00
Lanolinum	„	5.00
Lignina	„	2.40
Liniment ammon. camphor.	„	5.50
„ ammon	„	4.20
„ calcariae	„	2.20
Liq. alumin. acetici	„	1.35
„ ammon. anisati	„	13.00
„ ferri albuminati	„	2.75
„ „ sesquichlorati	„	2.00
„ Kali-arsenicosi	„	0.75
„ natri arsenicosi	„	0.65
„ plumbi acetici	„	1.75
Lithii carbonici	H.	4.70
Lysol	Kg.	2.05
Lysoform	„	2.45
Magnesia usta	„	5.50
„ carbonica	„	2.80
„ sulfurica	„	0.30
Menthol	H.	28.75
Morphii hydrochlorici	D.	15.50
Naphtol B	Kg.	9.90
Natr. benzoicum	„	12.65
„ Bicarbonic.	„	0.75
„ bromat.	„	8.00
„ chlorat.	„	2.00
„ jodat.	H.	9.50
„ kakodylic.	„	8.00
„ salicylic.	Kg.	12.50
„ sulfuric	„	0.30
Oleum Amygdalar dulc.	„	10.50
„ Betulae	„	0.55
„ Camphorat	„	8.50
„ Eucalypti glob.	„	26.40
„ Hyosciami	„	8.50
„ Jecoris aselli alb.	„	4.75
„ Olivarum provinc	„	6.50
„ Pini pumilionis aether.	H.	4.25
„ ricini	Kg.	4.60
„ Therebinth gall.	„	3.40
„ „ rect.	„	2.25
Opium pulver.	H.	20.50
Pepsinum	Kg.	11.50
Phenacetin.	„	22.50

		Zł.
Pilocarpin hydrochlor.	K.	0.95
Plumbum acetic.	,,	4.50
Pulvis Doweri	H.	4.50
,, liquirit comp.	Kg.	4.40
,, magnesia c. rheo	,,	6.50
Rad. Altheae	,,	9.50
,, Ipecacuanhae	,,	45.00
,, liquiritiae	,,	6.75
,, rhei pulv.	,,	12.65
,, senegae	,,	19.50
,, valerianae	,,	10.00
Resorcinum.	,,	23.50
Sacchar. lacticum	,,	6.00
Sal. Carolin fact.	,,	1.30
Salipirin	,,	34.50
Salolum	,,	15.50
Santoninum	D.	33.50
Sapo viridis	Kg.	2.05
Secali cornuti pulv.	,,	7.50
Sol. Vlemingx.	,,	0.40
Syr. ferri jodati	,,	9.75
,, simplex	,,	1.70
Species pectorales	,,	5.85
Strychnin nitric.	D.	2.75
Styrax liquid.	Kg.	11.50
Sulfur depurat.	,,	0.70
Suprarenin hydrochlor.	H.	13.50
Talcum	Kg.	0.65
Tanninum albuminat	,,	8.75
Terpinum hydratum	,,	13.75
Theobromin natro-salicyl.	H.	5.00
Thymolum	,,	8.75
Tinctura Belladonnae	Kg.	13.50
,, Convallar	,,	15.00
,, ferri pomat.	,,	3.90
,, Gallarum	,,	13.50
,, Gentianae	,,	13.50
,, Jodi	,,	25.00
,, Lobeliae	,,	15.50
,, Menthae pip.	,,	19.00
,, Myrrhae	,,	17.00
,, Nuc. vomic.	,,	13.50
,, Opii benzoic.	,,	15.00
,, ,, simplex.	,,	33.00
,, Ratanhiae	,,	13.50
,, Strophanti	,,	15.00
,, Valerianae simpl.	,,	14.00
,, ,, aether.	,,	14.00
,, Sabadillae	,,	13.50
Termometry sprawdz. ze świad.	1 szt.	2.00
Ung. acidi borici	Kg.	6.50
,, hydrarg. cinerei	,,	11.50
,, ,, pti albi	,,	9,50

		Zł.
Ung. hydrarg. pti flavi.	Kg.	18.00
„ Ichtyoli	„	11.50
„ Mikulicz	„	12.00
„ Sulfurat	„	6.90
„ Wilkinson	„	5.50
„ Zinci	„	5.75
„ „ Lassari (pasta)	„	5.50
Vaselinum americ. fl.	„	2.75
„ „ albi	„	4.50
„ polonic.	„	1.65
Wata hygroskopijna „Superior"	„	10.00
Zincum oxydat.	„	1.90
„ sulfo-carbol	„	8.25
„ sulfuricum	„	2.60

Loco Warszawa bez kosztów naczyń i opakowania, które liczą się oddzielnie po cenie własnej.

KOMUNIKAT

w sprawie ustalenia ceny emisyjnej obligacji premjowej pożyczki dolarowej serji I.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu L. D. K. 4020/WAK. Warszawa, dnia 9 października 1925 r. Do wszystkich izb skarbowych i Śląskiego urzędu wojewódzkiego (wydział skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że obwieszczeniem Pana Ministra Skarbu z dnia 1 października 1925 r. L. DOP. 3830/I ustalona została z dniem 2 października 1925 r. cena emisyjna obligacji serji I premjowej pożyczki dolarowej na 95% wartości imiennej, czyli na cztery dolary siedemdziesiąt pięć centów (4 dol. 75 cent.), lub równowartość ich w monetach złotych, bądź walutach wymienionych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 21 z 1924 r. poz. 229) z doliczeniem wartości dziennej bieżącego kuponu, przyczem kurs tych obligacyj, według którego Kasy mają je przyjmować jako wadja i kaucje, wynosi nadal 19 złotych za jedną obligację, opiewającą na 5 dolarów. Za Ministra Skarbu: (—) *Czauderna*, Dyrektor Departamentu Kasowego.

KOMUNIKAT

w sprawie fałszywego biletu bankowego 20-to złotowego.

W Oddziale Banku Polskiego w Białymstoku zatrzymano falsyfikat biletu bankowego 20-to złotowego z datą 15 lipca 1924 r. oznaczony II. Em. A. 8835855.

T Y P III.

Falsyfikat ten jest wykonany na papierze brudno-białym, miękkim, bibulastym, podczas gdy bilety autentyczne ze znakiem serji „II EM" drukowane są na papierze kremowym gładkim.

Znak wodny nieudolnie naśladowany tłuszczem.

Kolory farb brudne.

Tło ze skomplikowanych rysunków, po obu stronach falsyfikatu wykonane linjami grubszemi, występuje zbyt ostro.

Kombinacja liczby 20 z literą Z w prawym górnym rogu biletu umieszczona niesymetrycznie, oddalenie od ramki bocznej większe niż od ramki górnej.

Wizerunek Kościuszki nieodpowiednio cieniowany, czoło i usta zbyt czerwone.

Rysunki tła i ram medaljonów miejscami zalane.

Literom tekstu brak wyrazistości.

Podpisy wykonane linjami cieńszemi.

Cyfry numeru i litery serji odmiennego kroju.

Cieniowanie orła białego utrzymane w kolorze szaro-niebieskim, zlewa się z cieniowaniem tła między skrzydłami i korpusem.

W Warszawie zatrzymano falsyfikat biletu bankowego 20-to złotowego z datą 15 lipca 1924 r. oznaczony II EM. A. 2213062.

TYP IV.

Falsyfikat wykonany jest na papierze białym, sztywnym, z połyskiem, lub też brudno-białym, miękkim. Naśladownictwo znaku wodnego wykonane przez wytłoczenie oraz lekkie natłuszczenie.

Kolory farb nieco jaśniejsze.

Tło wykonane linjami grubszemi, nierównomiernie, miejscami jaśniejsze lub ciemniejsze, różni się w szczegółach rysunku od biletu autentycznego.

Z tła biletu autentycznego motyw białych krzyży został uzupełniony odmiennemi dalszemi szczegółami.

W wizerunku Kościuszki twarz, cieniowana czerwonemi grubemi kreskami, nie wykazuje świetlistych jasnych plam, nos nieforemny, oczy zamglone.

Druk tekstu nierówny, zalany, miejscami przerywany, litery o konturach nieostrych wykonane na kamieniu odręcznie.

Podpisy naśladowane nieudolnie.

Numeracja: cyfry większe, odmienne.

Cieniowanie kadłuba, oraz skrzydeł orła białego nieudolne, utrzymane w kolorach jaśniejszych, zaś tło orła wykonane grubemi czerwonemi linjami.

RUCH SŁUŻBOWY.

W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Bronisław de Morże-Czernic, b. adwokat — podprokuratorem komisoryjnym przy sądzie okręgowym w Chojnicach, dnia 15 września 1925 r.; Wilhelm Tomaszewski, sędzia śledczy I rew. pow. wołkowyskiego w okręgu sądu okręgowego w Grodnie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Mławie, dnia 8 września 1925 r.; Seweryn Wirkowiecki, sędzia śledczy pow. lubartowskiego — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Lublinie, dnia 8 września 1925 r.; Józef Kurmanowicz, prokurator przy sądzie okręgowym w Mławie — notarjuszem w Białymstoku, dnia 15 września 1925 r.; Mieczysław Idźkowski, sędzia śledczy w Wieluniu w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu, przeniesiony na własny koszt do okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu i mia-

nowany sędzią pokoju zapasowym w tymże okręgu sądowym, dnia 15 września 1925 r.; Zygmunt Zajączkowski, egzaminowany aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie delegowany do p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łucku — sędzią śledczym na pow. lubartowski w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, dnia 18 września 1925 r.; Józef Bułhak, sędzia śledczy I rew. pow. nowogródzkiego — sędzią śledczym zapasowym w Nowogródku, dnia 18 września 1925 r.; Stanisław Wojciechowski, sędzia powiatowy — naczelnikiem sądu powiatowego w Niepołomnicach, dnia 22 września 1925 r.; Tadeusz Stopiński, sędzia powiatowy w Tyczynie i Zbigniew Kurek, naczelnik sądu powiatowego w Czarnkowie — sędziami sądu okręgowego w Rzeszowie, dnia 22 września 1925 r.; Seweryn Miarczyński, sędzia powiatowy w Żywcu — sędzią sądu okręgowego w Tarnowie, dnia 22 września 1925 r.; Kazimierz Twarduś, sędzia sądu powiatowego w Gorlicach i Jan Chłapa, sędzia sądu powiatowego w Leżajsku — sędziami sądu okręgowego w Jaśle, dnia 22 września 1925 r.; sędziowie zapasowi w Krakowie: Stanisław Chmielowski — sędzią sądu powiatowego w Tuchowie i Bronisław Łukawski — sędzią sądu powiatowego w Przeworsku, dnia 22 września 1925 r.; następujący aplikanci sądowi — sędziami sądów powiatowych: Edward Kurski z Nowego Sącza dla Ropczyc, Dr. Józef Kastelik z Wadowic dla Dąbrowy, Dr. Adam Kordecki z Krakowa dla Chrzanowa, Dr. Adolf Blok z Mszany Dolnej dla Chrzanowa, Dr. Feliks Franic z Krakowa dla Żywca, Dr. Józef Woźniak ze Skawiny dla Muszyny, Dr. Tadeusz Godłowski z Krzeszowic dla Czarnego Dunajca, Dr. Stanisław Kosiński z Krakowa dla Gorlic, Dr. Wiktor Śmietana z Wadowic dla Leżajska, Dr. Henryk Wałek z Chrzanowa dla Sokołowa, Dr. Józef Garbaczyński z Tarnowa dla Radomyśla Wielkiego, Dr. Juljan Merz z Tarnowa dla Rozwadowa z przydziałem do sądu powiatowego w Sokołowie, Dr. Michał Chodyniecki z Nowego Targu dla Dobczyc; sędziami zapasowymi dla okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie: Dr. Jan Niedźwiedzki, sędzią sądu powiatowego w Krzeszowicach, Dr. Adam Stawarski, sędzią sądu powiatowego w Chrzanowie, Dr. Józef Wątorek, sędzia sądu powiatowego w Chrzanowie oraz aplikanci sądowi: Dr. Adam Dąbrowski z Bochni, Piotr Garbaczyński z Krakowa, Dr. Maksymiljan Szypuła z Tarnowa, dnia 22 września 1925 r.; Dr. Kazimierz Król, sędzia powiatowy w Rymanowie—naczelnikiem sądu powiatowego w Pruchniku, dnia 22 września 1925 r.; Edward Mantel, sędzia powiatowy w Łopatynie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Starogardzie, dnia 22 września 1925 r.; Józef Kutyłowski — sędzią pokoju III okr. w Kobryniu w okręgu sądu okręgowego w Pińsku, dnia 25 września 1925 r.; Juljan Bresiewicz, Władysław-Krzysztof Hecht, Tadeusz Dąbrowski, dnia 4 września 1925 r., Zofja Gabszewiczówna, Marja-Karolina Mieszkowska, Jadwiga Łaska, Helena-Jadwiga-Julja Dziekońska, dnia 11 września 1925 r., Maurycy Berenbaum, Karol Sterling, Aleksander-Salomon Fajtłowicz, dnia 18 września 1925 r., Tadeusz Woncz, dnia 22 września 1925 r., Michał Cukier, dnia 25 września 1925 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie; Borys Mołozawy, dnia 8 września 1925 r., Tobiasz-Teodor Solc, dnia 15 września 1925 r., Aleksander Marcinowski, dnia 15 września 1925 r., Czesław Połowiński, dnia 18 września 1925 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie.

Przeniesieni z urzędu: Zygmunt Biliński, sędzia pokoju I okr. w Łowiczu — na stanowisko sędziego pokoju XV okr. m. Warszawy, dnia 8 września 1925 r.; Antoni Borejko, sędzia sądu okręgowego w Łucku — na stanowisko sędziego sądu okręgowego w Wilnie, dnia 11 września 1925 r.; Andrzej Katranowski, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu z przeznaczeniem do Będzina — na stanowisko sędziego pokoju w Będzinie, dnia 15 września 1925 r.; Wacław Stroynowski, sędzia pokoju w Rawie w okręgu

sądu okręgowego w Piotrkowie — na stanowisko sędziego pokoju w Nowem Mieście w okręgu tegoż sądu okręgowego, dnia 22 września 1925 r.

na skutek podania: Jakub Pruszyński, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łucku — na stanowisko podprokuratora przy sądzie okręgowym w Równem, dnia 15 września 1925 r.; Stanisław Warchałowski, sędzia pokoju w Biłgoraju w okręgu sądu okręgowego w Zamościu—na stanowisko sędziego pokoju w Lipnie w okręgu sądu okręgowego we Włocławku, dnia 15 września 1925 r.; Józef Kijanowski, sędzia pokoju w Stepaniu w okręgu sądu okręgowego w Równem — na stanowisko sędziego pokoju w Radziwiłłowie w okręgu tegoż sądu okręgowego, dnia 18 września 1925 r.; Dr. Adam Noskowski, sędzia sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu — na stanowisko sędziego powiatowego w Krzeszowicach, dnia 22 września 1925 r.; Władysław Pikulski, sędzia sądu powiatowego w Dobczycach—na stanowisko sędziego sądu powiatowego w Niepołomnicach, dnia 22 września 1925 r.; Dr. Wawrzyniec Lelek, sędzia sądu powiatowego w Ropczycach—na stanowisko sędziego sądu powiatowego w Limanowej, dnia 22 września 1925 r.; Dr. Juljusz Świderski, sędzia sądu powiatowego w Kolbuszowej—na stanowisko sędziego sądu powiatowego w Mielcu, dnia 22 września 1925 r.; Dr. Adam Kościuszko, sędzia sądu powiatowego w Sokołowie — na stanowisko sędziego sądu powiatowego w Krzeszowicach, dnia 22 września 1925 r.; Stanisław Skulski, naczelnik sądu powiatowego w Winnikach—na stanowisko naczelnika sądu powiatowego w Zbarażu, dnia 22 września 1925 r.; Tadeusz Czermiński, sędzia pokoju do spraw o lichwę wojenną w Łodzi — na stanowisko sędziego pokoju I okr. w Łowiczu w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 25 września 1925 r.

Zwolnieni na skutek podania: Marek-Szyja-Majer Frenkiel, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 8 września 1925 r.; Eugenjusz-Juljusz Ernst, aplikant sądowy delegowany do p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie z dn. 16 września 1925 r., dnia 8 września 1925 r.; Zygmunt Olicki, aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 18 września 1925 r.; Bolesław Chruścielewski, aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 18 września 1925 r.; Stanisław Zawadzki, aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 22 września 1925 r.

z urzędu: Jan Ciświcki, sędzia pokoju w Radziwiłłowie w okręgu sądu okręgowego w Równem, dnia 18 września 1925 r.

na skutek przejścia do adwokatury: Mikołaj Kasała, asesor sądowy w Katowicach z dn. 30 września 1925 r., dnia 8 września 1925 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podania: Dr. Kazimierz Czerny, sędzia sądu okręgowego w Rzeszowie, dnia 4 września 1925 r.; Dominik Kochański, wiceprezes sądu okręgowego w Lublinie z dn. 30 września 1925 r., dnia 28 sierpnia 1925 r.; Anatoljusz Sztalew, sędzia śledczy zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Łucku z dn. 31 października 1925 r., dnia 5 września 1925 r.; Kazimierz Wejtko, sędzia sądu apelacyjnego w Warszawie z dn. 30 września 1925 r., dnia 5 września 1925 r.; Dr. Konstanty Rybicki, sędzia Sądu Najwyższego z dn. 30 września 1925 r., dnia 5 września 1925 r.; Józef Kurmanowicz, prokurator przy sądzie okręgowym w Mławie z dn. 30 września 1925 r., dnia 11 września 1925 r.; Stanisław Mrozowski, sędzia sądu powiatowego w Przemyślanach, dnia 18 września 1925 r.

Unieważnienie zwolnienia: Dr. Karol Terner, dyrektor przy sądzie okręgowym w Chojnicach unieważnienie zwolnienia z dn. 6 sierpnia 1925 r., dnia 15 września 1925 r.

Delegowani: Włodzimierz Grylicz-Grizima, aplikant sądowy delegowany do p. o. sędziego śledczego III rew. pow. rówieńskiego z siedzibą w Korcu — delegowany do p. o. sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Równem, dnia 11 września 1925 r.; Edmund Salak, egzaminowany aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — delegowany do p. o. sędziego pokoju w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 22 września 1925 r.

Zmarli: Władysław Kasprzak, podprokurator przy sądzie okręgowym w Kielcach, dnia 29 sierpnia 1925 r.; Antoni Giżycki, sędzia sądu okręgowego w Lublinie, dnia 6 września 1925 r.; Karol Kałużyński, notarjusz w Lublinie, dnia 13 września 1925 r.; Franciszek Gliwicz, sędzia pokoju I okr. w Kaliszu, dnia 9 września 1925 r.

W WIĘZIENNICTWIE.

Mianowani: Józef Ciołek, inspektor przy więzieniu w Sieradzu — naczelnikiem więzienia w Lublińcu od dnia 1 sierpnia 1925 r. w IX stopniu służbowym; Paweł Langosz, naczelnik więzienia w Lublińcu — podinspektorem więzienia w Sieradzu od dnia 1 sierpnia 1925 r. w IX stopniu służbowym; Bronisław Mackiewicz, inspektor więzienia w Wilnie na Łukiszkach—kierownikiem zakładu wychowawczo-poprawczego w Wielucianach od dnia 1 września 1925 r. w VIII stopniu służbowym; Mieczysław Zalewski, p. o. st. kancelisty więzienia we Włocławku — podsekretarzem tegoż więzienia od dnia 1 września 1925 r. w X stopniu służbowym; Bolesław Jankowski, podinspektor zakładu wychowawczo-poprawczego w Głazie — inspektorem tegoż zakładu od dnia 1 lipca 1925 r. w VIII stopniu służbowym; Jan Wilhelm, naczelnik więzienia w Mławie w IX stopniu służbowym—naczelnikiem tegoż więzienia w VIII stopniu służbowym od dnia 1 lipca 1925 r.; Władysław Szumski, naczelnik więzienia w Ostrogu w IX stopniu służbowym — inspektorem więzienia w Wilnie na Łukiszkach w VIII stopniu służbowym, z ważnością od dnia 1 stycznia 1926 r.; Konstanty Szymański, podinspektor więzienia w Kowlu—naczelnikiem więzienia w Ostrogu od dnia 1 września 1925 r. w IX stopniu służbowym; Władysław Grodzki, podinspektor więzienia w Łowiczu — naczelnikiem więzieniu w Grójcu od dnia 1 października 1925 r. w IX stopniu służbowym; Władysław Ştefko, b. st. kancelista więzienia w Busku — podsekretarzem więzienia w Chęcinach od dnia 15 października 1925 r.; Adam Znojek, st. kancelista więzienia w Chęcinach — podsekretarzem więzienia w Kaliszu z ważnością od dnia 1 stycznia 1926 r.

Przeniesieni: Stanisław Bartnicki, naczelnik więzienia w Biłgoraju — podinspektorem więzienia w Równem od dnia 1 sierpnia 1925 r. w IX stopniu służbowym; Jan Dutkiewicz, podinspektor więzienia w Kaliszu—podinspektorem więzienia w Kielcach od dnia 1 września 1925 r. w IX stopniu służbowym; Edward Niezabitowski, p. o. kancelisty w Wielucianach — p. o. kancelisty więzienia w Grójcu od dnia 1 października 1925 r. w XI stopniu służbowym; Jerzy Malicki, naczelnik więzienia w Grójcu — inspektorem więzienia w Warszawie przy ul. Dzielnej 24 od dnia 1 października 1925 r. w VIII stopniu służbowym; Alfred Surmiński, naczelnik więzienia w Nowogródku — naczelnikiem więzienia w Równem od dnia 1 czerwca 1925 r. w VIII stopniu służbowym.

Delegowani: Aleksander de Witte, p. o. podsekretarza więzienia we Włodzimierzu od dnia 1 października 1925 r. w X stopniu służbowym; Edward Gruszecki, p. o. podinspektora więzienia w Kaliszu od dnia 1 października 1925 r. w IX stopniu służbowym; Szymon Damski, p. o. podinspektora więzienia w Łowiczu od dnia 1 października 1925 r. w IX stopniu służbowym; Józef Morski, p. o. podsekretarza więzienia w Wilnie na Łukiszkach od dnia 1 października 1925 r.

Zwolnieni: Tadeusz Marcolla, p. o. podsekretarza więzienia w Grójcu od dnia 15 września 1925 r.; Januarjusz Tchórzewski, sekretarz więzienia w Łodzi przy ul. Kopernika od dnia 1 grudnia 1925 r. na zasadzie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRJACKIM.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie przeniósł na własną prośbę oficjałów kancelaryjnych: Antoniego Pilińskiego w Bolechowie do Przemyśla, Antoniego Zaborowskiego w Jabłonowie do Glinian, Tomasza Błahitkę w Skolem do Lwowa i Ignacego Hreczkę w Haliczu do Budzanowa.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie przeniósł na własną prośbę starszych oficjałów kancelaryjnych: Jakóba Ehrlicha w Stanisławowie do Lwowa, Jerzego Popadyńca w Kopyczyńcach do Stanisławowa, Michała Czoleja w Kutach do Kołomyi i Władysława Peters r. Podoleckiego w Tłustem do Lwowa.

ADWOKATURA:

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Feliks Krzysiak z siedzibą w Krakowie,
Dr. Bernard Kaufer z siedzibą w Krakowie,
Dr. Jakób Wasserlauf z siedzibą w Krakowie,
Dr. Henryk Jan Dohnalek z siedzibą w Nowym Sączu,
Dr. Mieczysław Kaczkowski z siedzibą we Frysztaku,
Dr. Antoni Banaś z siedzibą w Nowym Sączu.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Alojzy Szczepański z Leżajska do Przemyśla.

Przesiedlił się:

Dr. Stanisław Murkociński z Sokołowa do Radomyśla Wielkiego.

Zmarli:

Dr. Teofil Lauterbach w Krakowie, a jego substytutem ustanowiony został Dr. Józef Margulies, adwokat w Krakowie,
Dr. Jan Sterkowicz adwokat w Nowym Sączu, a jego substytutem ustanowiony został Dr. Antoni Banaś adwokat w Nowym Sączu.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Salomon Weinsaft z siedzibą we Lwowie,
Dr. Józef Ascher 2 im. Heller z siedzibą w Brodach,
Dr. Otmar Link z siedzibą we Lwowie,

Dr. Jan Emiljan 2 im. Wolański z siedzibą w Stanisławowie,
Dr. Eliasz Kybiuk z siedzibą w Obertynie,
Dr. Jerzy Milch z siedzibą we Lwowie,
Dr. Leonard Macieliński z siedzibą we Lwowie,
Dr. Jud Hirschberg z siedzibą we Lwowie,
Dr. Zachari Bremholz z siedzibą w Czortkowie,
Dr. Marek Grossman z siedzibą we Lwowie,
Dr. Franciszek Herschdörfer z siedzibą w Rawie ruskiej,
Dr. Włodzimierz Kiżyk z siedzibą w Janowie.

Przesiedlili się:

Dr. Izak Beer 2 im. Dawid z Pruchnika do Lwowa,
Dr. Jan Dębski z Krakowa do Lwowa,
Dr. Mojżesz Hruszowski z Drohobycza do Żabiego,
Dr. Henryk Aszkenazy ze Lwowa do Krakowca,
Dr. Szymon Popiel z Niemirowa do Rawy ruskiej,
Dr. Włodzimierz Mellik ze Lwowa do Winnik.

Skreślony z listy adwokatów:

Dr. Jan Kasparek adwokat we Lwowie na podstawie prawomocnego orzeczenia Rady dyscyplinarnej.

Zmarli:

Dr. Abraham Osiasz Hauslinger adwokat we Lwowie,
Władysław Grzędzielski adwokat we Lwowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Kazimierz Nykiel z miejscem zamieszkania w Nowym Tomyślu,
Dr. Tadeusz Solecki z miejscem zamieszkania w Śmiglu,
Dr. Kazimierz Gutsche z miejscem zamieszkania w Lesznie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Mieczysław Monné z miejscem zamieszkania w Toruniu.

Przeniósł się:

Józef Wosik z dniem 1 października 1925 r. ze Starogardu do Szamotuł.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Mikołaj Kosała z miejscem zamieszkania w Katowicach.

KONKURS.

W krakowskim okręgu apelacyjnym będą do obsadzenia w najbliższym czasie:

a) kilka (3—4) etatów sędziów sądu okręgowego w Krakowie;

b) po jednym etacie sędziego sądu okręgowego przy sądach okręgowych w Tarnowie, Rzeszowie i Nowym Sączu.

Podania o te posady można wnosić w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie do dnia 20 listopada 1925 r.

BIBLJOGRAFJA.

Wyszły z druku i są do nabycia w Administracji Dziennika Ustaw (plac Krasińskich 12).

„Orzeczenia Sądu Najwyższego Izby I Cywilnej z roku 1924 I półrocze". Cena 1 egz. 4 zł., z przesyłką pocztową 4 zł. 45 gr.

Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości. № 30537.

Cena 50 groszy.